

Kántor Zsolt

A kerubok és a szekér

Az Ige és a vér

Mintha a levegővétellel együtt menne be a törvény.
A köd és az ózon elegye.
Majd megragadja a nyelvét az embernek.
Mintha belemártanád az orrod a mézbe.
Ilyen illatú lehetett Jézus vére.
Életben tart a dac és belesétálsz az égbe.
A pocsolóába, amit az olaj fest kékre.
Álmodban a kenyeret feszítik keresztre.
A pillangók beleragadnak a vérbe.
S a napkorongból csavarni lehet a vérsavót.
A vers-savat.
A római katona megtörli a dárdát, amit betolt.
A bordák között van a rés, amit átütött.
Kerubok állítják helyre a lelket s a tüdőt.
Majd Illés és Mózes jönnek le egy márványlépcsőn.
Olyan a szekér, mint egy menóra. Hét cső.

A színlelés egy hajtű

Boldogság aludni egy jót újpesttől
kőbányáig a kék metrón ha épp nem rekonstrukció
zajlik és át kell szállni egy buszra
amely a cigány muzsikusok teréig viszi
a befogadót akinek a fejében
permanensen pörög egy forgószínpad
Jézus épp Napóleonnal sakkozik
a francia hadtest vesztésre áll
de a kávéházba betoppan Nagy Sándor
és tanácsokat ad
Arisztotelészről beszél és Diogenészről
vigyen magával a csatába okos embereket
a taktikai érzékről és a felfogóképességről
s arról hogy gondolkodás nélkül
vesse bele magát a harc sűrűjébe
és keresse Istent -
s utazzon metróval ne automobillal
Ne aludjon túl sokat hanem írjon naplót
Boldogság történelmet írni egyetlen éj
Égisze alatt
Látja a tudat miként múlik el
Ami megmarad.